

Det drejer sig om at tænke langsigtet, ikke alene med henblik på denne folketingssamling eller frem til næste folketingsvalg. Det drejer sig om at tænke: Hvad er i landet Danmarks langsigtede interesser, når det gælder at være i et godt samarbejde med de andre, og når vi i øvrigt godt ved med hinanden, at den fastkurspolitik, vi fører i Danmark, jo er den samme politik, der føres i euro-området? Forskellen er, at det er bedre for beskæftigelse og investeringer, at vi er indenfor end udenfor.

Jeg tror, hr. Frank Dahlgaard sikkert også godt kan sætte sig ind i, at når udenlandske investorer på lidt længere sigt skal gøre deres overvejelser om, hvor det bedst kan betale sig at investere, jamen så vil det altid være et stort, sammenhængende valutaområde, der har – tror jeg – større attraktion frem for et område, der ligger i yderkanten eller helt udenfor.

Og alle disse overvejelser fører frem til, at det er bedst for Danmarks investeringer og beskæftigelse at sige ja til euroen.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg er enig med statsministeren i, at det gælder om at tænke langt frem. Hvis vi afskaffer kronen, er det jo ikke bare noget, som gælder for de nærmeste år; man skal sådan set også tænke 10, 20, 30, 50 eller 5.000 år frem. Og når nu statsministeren selv nævner vores fastkurspolitik, hvor vi i øjeblikket har valgt som et selvstændigt land frivilligt at knytte os tæt til euroen, så er det jo en beslutning, der kan laves om om 10, 20, 50 eller 5.000 år, hvis vi bevarer vores krone. For situationen kan jo ændre sig, og det kan være, at det går helt galt i euroland, og at der bliver behov f.eks. for en opskrivning af den danske krone. En ændring af kursen behøver ikke nødvendigvis være en nedskrivning, det kan også være en opskrivning.

Og hvis nu f.eks. engang i fremtiden, om meget lang tid måske, euroen forsætter med at falde, som den har gjort det det første halve år, hvor længe skal den danske krone så bare følge med i dette fald? Hvor længe skal vi følge med i en glidende devaluering? Vi har dog muligheden for at stå af. Så når statsministeren selv siger, at vi skal tænke langsigtet, så skylder han Folketinget og befolkningen svar på spørgsmålet: Er det ikke bedre at have den handlefrihed end ikke at have den?

Økonomiministeren (Poul Nyrup Rasmussen, fg.):

Handlefriheden, hvad er den? Før euroen blev en realitet, havde vi den tyske D-mark. Den tyske D-mark, valutakursen, men frem for alt renteniveauet i Tyskland blev fastlagt af den tyske forbundsbank. Når den tyske forbundsbank ændrede renteniveauet, havde vi en handlefrihed på ca. 18 sekunder til at tilpasse os den tyske rente.

Nu er det så euroen, Den Europæiske Centralbank i stedet for den tyske forbundsbank, der fastlægger renten i euro-området. Tror hr. Frank Dahlgaard, at vores handlefrihed er blevet større eller mindre? Jeg vil gætte på, at vi har en handlefrihed på ca. 16 sekunder til at tilpasse os euro-områdets renteniveau.

Det er lidt billedligt talt, hæng mig nu ikke op på sekunderne, men min pointe er, at der dog immervæk er en forskel, der hedder, at vi i givet fald, hvis vi siger ja til euroen, kan være med i Den Europæiske Centralbanks bestyrelse. Det ville vi aldrig nogen sinde have kunnet komme i den tyske forbundsbank. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige til hr. Frank Dahlgaard, er: Pas nu på ikke at tænke for kortsigtet! Det er rigtigt, at i de seneste 6 år har den økonomiske vækst i Danmark været højere end i Europa, men i de seneste 12 år har den økonomiske vækst i gennemsnit været lidt lavere, og i de seneste 18 år har vi i gennemsnit været på samme niveau.

Man kan altså ikke af en bestemt periode udlede, at det definitivt er sådan, at fremgangen her er større end andre steder. Kickstarten, som denne regering satte Danmark i gang med i 1993, ville under alle omstændigheder have kunnet finde sted. Det har vi for længst dokumenteret. Det kan vi gerne tage en uddybet snak om.

Til allersidst om devalueringer: Den tid er forbi, hvor et land kunne regne ud og bag lukkede døre beslutte sig for, at i morgen ville man foretage en såkaldt strategisk devaluering. Det var dengang for mange, mange år siden. Nu foretager man kun devalueringer, hvis man er utrolig meget presset til at gøre det, og det bryder jeg mig ikke om at dette land bliver. Derfor har vi ikke brug for det.